

Anker van Anker & Anker

Willem Anker (Leeuwarden, 1953) is de oudste helft van het tweelingadvocatenduo Anker & Anker. De broers werden groot op Schiermonnikoog en in het Friese Akkrum. Ze studeerden samen rechten in Groningen en richtten in 1991 in Leeuwarden Anker & Anker Strafrechtadvocaten op. Het kantoor maakte naam in geruchtmakende strafzaken. Wim Anker verdedigde onder anderen 'engel des doods' Martha U, Sander V. in de zaak-Milly Boele, Jan Veerman, de bedrijfsleider van het uitgebrande Volendamse café Het Hemeltje, kindermisbruiker Robert M. en onlangs de jongste van de twee Drentse broers R. in de drievoudige roofmoordzaak waarvoor de rechtbank dertig jaar cel oplegde. Het onwrikbare uitgangspunt van kantoor is dat iedere verdachte, ongeacht zijn daden, recht heeft op een eerlijke rechtsgang. Anker heeft een volwassen dochter, Marlies, en woont sinds kort in Leeuwarden.

Vanaf deze maand geeft Wim Anker theatercolleges waarin hij spreekt over zijn vak en zijn principes. Het eerste optreden is op 23 februari in De Vereeniging in Nijmegen, zie www.theatercolleges.nl.

ke dat je overkomt, kunt beslissen er niet in te blijven hangen. Vergeving is een heel waardevol iets. In dit geval voor Ferdi Elsas en zijn echtgenote, maar ook voor mevrouw Heijn. Zij kreeg er rust en ruimte door. Ook op kleinschaliger niveau kan vergeving tot mooie resultaten leiden. Sinds 2012 is mediation opgenomen in het Wetboek van strafvordering, artikel 51h. Ik pas het veel toe in geschillen waar partijen elkaar toch weer tegenkomen: ex-geliefden, burens, collega's of twee jongens die dezelfde school bezoeken. Hup, in gesprek en weer naar huis."

Les 4

Gun jezelf de tijd om te genieten

"Vier keer in mijn loopbaan ben ik uitgevalen, viermaal een burn-out. Het is relatief natuurlijk, ik ben 35 jaar advocaat, moet er twee jaar aftrekken, blijft een zuivere speeltijd van 33 jaar over. Vind ik nóg mooi. Na mijn laatste overspanning in 2005 zei Hans: 'A: je praktijk is veel te zwaar. B: je sombert te lang na een teleurstellende uitspraak. C: je geniet nooit van een positief bericht.' Dat was toen zo. Meteen na een uitspraak ging ik naar kantoor en dook in de volgende zaak. Hans adviseerde me meer politierechterzaken aan te nemen. 'Die duren twintig minuten, als het goed afloopt, sla je je cliënt op de schouder en drink je samen een kop koffie.'

Hans had gelijk. Ik heb mijn praktijk nu evenwichtiger ingevuld en sta meer stil bij uitspraken die voor de cliënt gunstig zijn. Ik gun mezelf de tijd om even te genieten."

Les 5

Je kwetsbaar opstellen is niet erg

"Ik heb negen keer breuken gehad in mijn voetballoopbaan. Scheenbeen, kuitbeen, enkelband, negen keer gips. Dan is het duidelijk wat je hebt, overspannenheid ziet niemand. Ik ben er altijd open over geweest. Dat vind ik niet moeilijk, het hoort bij mij. Als ik blij ben, sta ik op de tafel. Als ik me slecht voel, ga ik er niet onder liggen. Bij 'Zomergasten' in 2005 aan tafel bij Connie Palmen heb ik over mijn situatie verteld, ik was toen lang overspannen thuis. Honderden brieven kreeg ik, waaronder 150 van vakgenoten. Uitsluitend positieve reacties, mensen die zich gesteund voelden. Ze vonden het verrassend, 'u doorbreekt een taboe'. Een advocaat wordt immers geacht altijd sterk en strijdbaar te zijn. Soms ben ik dat dus even niet. Ik heb al die brieven nog. Als ik me somber voel, pak ik wel eens een stapel, dat pept me weer op."

Les 6

Geef nooit op

"Ik was in 1983 nog maar twee jaar advocaat toen een cliënt belde. Rechtbank Groningen had hem tot levenslang veroordeeld wegens moord. In Nederland is de levenslange ge-

vangenisstraf niet te verkorten. Deze is dus, anders dan in de overige 27 EU-landen, een leven lang. Ik heb zelf vier levenslangers. Hun levens zijn volkomen perspectiefloos, zij hebben geen enkel horizonnetje. Eind november heeft de rechtbank Assen, als eerste, uitgesproken dat levenslang in strijd is met de Europese wetgeving en om die reden niet meer kan worden opgelegd. Dat is een doorbraak.

Ik ijver al 33 jaar voor een wetswijziging, een humanere bejegening van levenslang gestraften. In het begin was ik een roepende in de woestijn, nu lijkt het tij langzaamaan te keren. Ik zoek mijn levenslangers nog steeds op. Nooit had ik een boodschap, nu kan ik zeggen dat er enige reuring is."

Les 7

Het café is het beste medicijn

"Op zaterdagochtend hoor ik wel eens: 'De Ankers zitten ook weer in de kroeg.' U begrijpt al, de lading van dat woord is niet positief, terwijl we niets meer doen dan even biljarten en genoeglijk praten met de mensen aan de bar. Het café is geen verderfelijk oord, maar een aangename ontmoetingsplaats voor mensen van allerlei pluimage, ongeacht inkomen, beroep, status of geaardheid. Daar valt elk onderscheid weg en noem je elkaar bij de voornaam. Van de dokter moest ik hardlopen of vissen, zwemmen of fietsen om te ontspannen. Ik heb het allemaal geprobeerd, maar het café is mijn beste medicijn."

Les 8

Afspraak is afspraak

"Afspraak is afspraak. Dat hebben we ook van thuis geleerd. En dat geldt ook voor de afspraken die na enige consumpties gemaakt werden. 'Ik kom bij u langs, ik bel u morgen, ik ga uw vereniging sponsoren, u krijgt een reclamebord van ons': ik kom het na. 'Moet ik u een contract sturen?' vragen ze dan. 'Nee hoor', is mijn antwoord. 'Het staat op dit bierviltje, dat is ons contract.' Ik ben wel eens wakker geworden met drie viltjes in de broekzak. Wat had ik een spijt: ik wist, dat gaat me geld kosten." ▶